

פרופסור למדע המדינה באוניברסיטה העברית בירושלים.

נולד בעיר ביילסקו בפולין ב-1933 ועלה ב-1939. בוגר ביה"ס העממי ע"ש חיים וייצמן בהרצליה וגימנסיה "שלווה" בת"א. למד היסטוריה ומדע המדינה באוניברסיטה העברית בירושלים ובביה"ס הלונדוני לכלכלה.

באוניברסיטה העברית כיהן כראש המחלקה למדע המדינה, מנהל מכון לוי אשכול לחקר המדיניות, הכלכלה והחברה בישראל, דיקן הפקולטה למדע החברה ומנהל המרכז ללימודי אירופה.

בשנים 1975-77 כיהן כמנכ"ל משרד החוץ בממשלתו הראשונה של יצחק רבין.

בשנת 1996 הוענק לו פרס ישראל. בשנת 2006 זכה בפרס האגודה הישראלית למדע המדינה על תרומתו לדיסציפלינה בישראל ובעולם. בשנת 2009 זכה בפרס בובליק מטעם האוניברסיטה העברית וכן הוענק לו תואר "אביר מסדר הסולידריות האיטלקי" מטעם נשיא איטליה. ב-2010 הוענק לו תואר דוקטור-לשם-כבוד מטעם מכון וייצמן למדע.

כיהן כפרופסור-אורח באוניברסיטאות רבות בחו"ל, ביניהן: ייל, קורנל, אוניברסיטת קליפורניה, סיטי יוניברסיטי בניו-יורק, אוניברסיטת נורתוסטרן, אוקספורד, האוניברסיטה הלאומית האוסטרלית בקנברה, ביה"ס למשפטים ע"ש קרדוזו בניו-יורק, והאוניברסיטה המרכז-אירופית בבודפשט. כן שימש עמית-מחקר במרכז וילסון, מכון ברוקינגס ומכון קרנגי (כולם בווישינגטון), במכון לכלכלה וליחסים בינלאומיים במוסקבה, ובקולגיום בודפשט.

בשנים 1991-96 היה חבר במשלחות בינלאומיות לפיקוח על הבחירות החופשיות הראשונות לאחר התפרקות הקומוניזם ובסיוע לתהליכי הדימוקרטיזציה בהונגריה, צ'כוסלובקיה, רומניה, אסטוניה, לאטביה, ליטא, קרואטיה, סרביה, קוסובו, גרוזיה ואזרבייג'אן.

בין ספריו שתורגמו ללשונות רבות:

"משנתו החברתית והכלכלית של קארל מארכס";

"קארל מארכס וקולוניאליזם";

"תורת המדינה של הגל";

"ישראל והפלשתינאים";

"הרעיון הציוני לגונויו";

"משה הס בין סוציאליזם לציונות";

"ארלזורוב".

הוא הכין את ההקדמה ההיסטורית למהדורה העברית של יומני הרצל, שיצאה בשלושה כרכים מטעם הספריה הציונית בשם "עניין היהודים". כן ערך ותירגם בהוצאת אוניברסיטת קיימברידג' מהדורה אנגלית של "ההיסטוריה הקדושה של האנושות" של משה הס.

לאחרונה הופיע ספרו "הרצל" בסידרת הביוגרפיות של גדולי הרוח והיצירה בעם היהודי היוצאת לאור מטעם מרכז זלמן שזר.